

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av 22 § lagen om parkeringsbot**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att 22 § lagen om parkeringsbot ändras så att anmaning att betala en parkeringsbot samt ett av parkeringsövervakaren meddelat föreläggande att betala förhöjd bot också kan delges per post som vanligt brev. Tiden för inläggande av en protest till parkeringsövervakaren räknas dock fort-

sättningsvis från den dag då anmaningen eller föreläggandet bevisligen har delgivits i enlighet med lagen om delgivning i förvaltningsärenden.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

I lagen om parkeringsbot (248/70) ingår stadganden om parkeringsbot för överträdelse av förbud och begränsningar beträffande stannande, uppställning och parkering av fordon.

Enligt 8 § är det den förare som begått felet som är ansvarig för parkeringsboten. Ansvarig är också den som då felet begicks var fordonets ägare, eller i hans ställe den till vilken besittningen till fordonet enligt anmälan till motorfordonsregistret varaktigt har överlåtits, om inte ägaren eller innehavaren gör sannolikt att fordonet vid tidpunkten i fråga olovligen nyttjades av föraren, eller påvisar att han av annat skäl inte är skyldig att svara för boten.

Betalningsanmaningen skall enligt 9 § 1 mom. meddelas föraren. Om föraren inte antärfas kan anmaningen fästas på ett synligt ställe på fordonet. Om anmaningen inte har kunnat meddelas föraren på det ovan nämnda sättet skall den enligt 9 § 2 mom. delges fordonets ägare eller innehavare. Fordonets förare, ägare eller innehavare uppmanas att betala parkeringsboten inom en vecka från det han fått anmaningen.

Om betalningsanmaningen inte har efter-

kommits skall fordonets ägare eller innehavare, eller om dessa inte är ansvariga för parkeringsboten, föraren enligt 10 § meddelas ett skriftligt föreläggande att betala parkeringsboten, vars belopp höjts med hälften, inom en vecka från det han fått del av föreläggandet, vid äventyr att boten annars indrivs i utsökningsväg.

En betalningsanmaning enligt 9 § 2 mom. och ett betalningsföreläggande enligt 10 § skall delges bevisligen i enlighet med 8 § lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/66). Enligt sistnämnda lagrum har en handling bevisligen delgivits när den genom myndighets försorg överlämnas till vederbörande eller dennes bud eller genom bud sänds till vederbörande mot skriftligt bevis över mottagandet. Enligt lagrummet anses en handling också bevisligen ha delgivits mottagaren om den sänts genom postens förmedling mot mottagningsbevis eller överlämnats genom stämningssdelgivning.

Enligt 11 § förfaller rätten att uppbära parkeringsbot om betalningsföreläggandet inte har delgivits inom sex månader från den dag då parkeringsfelet begicks.

Enligt 13 § kan den som anser en anmaning eller ett föreläggande att betala parkeringsbot eller en förhöjning av parkeringsboten vara

obefogad, inom den stadgade betalningstiden inlägga en protest hos parkeringsövervakaren. Denna skall avgöra ärendet utan dröjsmål och, om han godkänner protesten, återkalla betalningsföreläggandet eller förordna om återbetalning av det betalade beloppet.

Enligt 14 § 2 mom. verkställs ett betalningsföreläggande utan dom eller utslag med iakttagande av stadgandena om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

I praktiken förfar man på det ovan förklarade sättet, men på en del orter delger man dock fordonets ägare eller innehavare betalningsanmaningen enligt 9 § 2 mom. eller betalningsföreläggandet enligt 10 § genom vanligt brev. I syfte att effektivisera indrivningen har posten på vissa orter tagit i bruk ett s.k. överlämningsbevis. Det innebär att postutbäraren undertecknar ett intyg att han har burit ut delgivningen till den begärda adressen.

Om anmaningen inte har efterkommit sänds betalningen till utsökningsmannen för att verkställas. Utsökningsmannen sänder den betalningsskyldige en betalningsanmaning och betalningen utmäts. Vissa personer som av utmätningsmannen har fått en betalningsanmaning har gjort grundbesvär, som har godkänts av länsrätten, eftersom betalningsanmaningen inte har delgivits inom den ovan nämnda tiden av sex månader i enlighet med 11 §.

I samband med den delgivning som krävs för verkställighet av parkeringsbot finns vissa missförhållanden. Ett betydande missförhållande är för det första att den som gjort sig skyldig till ett parkeringsfel kan undgå betalningsskyldighet genom att undandra sig delgivningen. För att det inte skall finnas en sådan möjlighet till missbruk måste, för att systemet säkert skall fungera, alla eller åtminstone de betalningsanmaningar och förelägganden som sänds till utmätningsmyndigheterna för verkställighet, delges bevisligen, vanligen av en stämmingsman.

T.ex. i Helsingfors gavs år 1990 sammanlagt 195 181 betalningsanmaningar. I 83 017 fall måste man på grund av försummad betalning ge ett betalningsföreläggande, och 28 780 förelägganden sändes till utsökning. Om alla anmaningar, förelägganden och parkeringsböter som sänts till utsökning skulle delges t.ex. genom förmedling av en stämmingsman skulle detta bli mycket dyrt och, med beaktande av det stora antalet ärendet, i praktiken i det närmaste övermåttigt.

Ett annat missförhållande i samband med det nuvarande förfarandet utgör användningen av de s.k. överlämningsbevisen. Trots att beviset inte på något sätt garanterar att delgivningen har skett bevisligen, ger det den person som fått delgivningen ett felaktigt intryck av att delgivningen har skötts på lagenligt, bevisligt, sätt. Det kan inte anses acceptabelt att myndigheterna för att kunna klara av de uppgifter som krävs av dem måste ty sig till ett förfarande som inte kan anses vara sakligt.

För att de ovan nämnda missförhållandena skall kunna rättas till måste det för det första skapas ett förfarande som säkerställer att betalningsskyldighet inte påförs sådana personer som inte är betalningsskyldiga. Dessutom skall ett felaktigt betalningsföreläggande alltid kunna rättas till. Förfarandet skall vara sådant att den betalningsskyldige inte befrias från sin betalningsskyldighet genom att undandra sig delgivningen. Förfarandet måste också byggas upp så att det inte föranleder onödiga kostnader.

På ovan nämnda grunder föreslås att 22 § ändras så att en betalningsanmaning och ett betalningsföreläggande också kan delges per post med vanligt brev. Tiden för inläggande av protest till parkeringsövervakaren räknas enligt förslaget fortsättningsvis från den tidpunkt då anmaningen eller föreläggandet i enlighet med 8 § lagen om delgivning i förvaltningsärenden bevisligen har delgivits. Om anmaningen eller föreläggandet inte bevisligen har delgivits före utmätningen, börjar tiden för inläggande av protest löpa den dag då den betalningsskyldige får kännedom om saken i samband med utmätningen.

2. Propositionens verkningar

2.1. Ekonomiska och organisatoriska verkningar

Förslaget medför avsevärda inbesparingar vid indrivningen av parkeringsböter, då alla betalningsanmaningar och betalningsförelägganden inte behöver delges bevisligen. Dessutom effektiviseras indrivningen av parkeringsböter genom att den betalningsskyldige inte längre kan befria sig från betalningsskyldigheten genom att undandra sig delgivningen.

2.2. Verkningar för medborgarna

Trots att förslaget effektiviserar indrivningen

av parkeringsböter försämrar det inte på något sätt medborgarnas ställning, eftersom tiden för inläggande av en protest i enlighet med 13 § 1 mom. räknas från den dag då anmaningen eller föreläggandet bevisligen har delgivits.

3. Beredning av propositionen

Propositionen har beretts vid justitieministeriet som tjänstearbete utgående från de framställningar som gjorts av Finlands Stadsförbund och Helsingfors stads parkeringsövervakare. Utlåtanden om det förslag som ingår i

propositionen har begärts av initiativtagarna, som har understött förslaget och skyndat på det.

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 22 § lagen om parkeringsbot

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 22 § lagen den 3 april 1970 om parkeringsbot (248/70) som följer:

22 §
En anmaning enligt 9 § 2 mom. och ett betalningsföreläggande enligt 10 § kan delges på det sätt som stadgas i 4 § lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/66). Tiden för inläggande av protest enligt 13 § 1

mom. räknas från den dag då anmaningen eller föreläggandet har delgivits i enlighet med 8 § lagen om delgivning i förvaltningsärenden.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 25 januari 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Justitieminister *Hannele Pokka*

Lag

om ändring av 22 § lagen om parkeringsbot

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 22 § lagen den 3 april 1970 om parkeringsbot (248/70) som följer:

Gällande lag

22 §

Beträffande delgivning skall vid tillämpningen av denna lag, med undantag för i 9 § 1 mom. avsedda fall, iakttas, vad i lagen den 15 april 1966 om delgivning i förvaltningsärenden (232/66) är stadgat om enskild delgivning.

Förslag

22 §

En anmaning enligt 9 § 2 mom. och ett betalningsföreläggande enligt 10 § kan delges på det sätt som stadgas i 4 § lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/66). Tiden för inläggande av protest enligt 13 § 1 mom. räknas från den dag då anmaningen eller föreläggandet har delgivits i enlighet med 8 § lagen om delgivning i förvaltningsärenden.

Denna lag träder i kraft den
199 .
